

Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby overil:

- či sa vyhotovenie a následné zmeny a doplnenia vnútroštátneho zoznamu druhov cicavcov, ktorých držba je povolená, zakladajú na objektívnych a nediskriminačných kritériách,
- či existuje konanie, ktoré dotknutým osobám umožňuje získať zápis druhov cicavcov do tohto zoznamu, či je toto konanie ľahko prístupné, či je možné ho ukončiť v primeranej lehote a či je v prípade zamietnutia zápisu, ktoré je potrebné odôvodniť, možné, aby bolo toto konanie predmetom súdneho preskúmania,
- či návrhy smerujúce k získaniu zápisu druhu cicavcov do uvedeného zoznamu alebo smerujúce k uplatneniu individuálnej výnimky vo vzťahu k držbe exemplárov druhov, ktoré nie sú uvedené v tomto zozname, môžu byť zo strany príslušného správneho orgánu zamietnuté iba v prípade, ak držba exemplárov daného druhu predstavuje skutočné riziko vo vzťahu k ochrane vyššie uvedených záujmov a požiadaviek a
- či sú také podmienky, akými sú podmienky uvedené v článku 3a ods. 2 bode 3 písm. b) a bode 6 zákona o dobrých životných podmienkach zvierat, týkajúce sa držby exemplárov druhov cicavcov, ktoré nie sú uvedené v tomto istom zozname, objektívne odôvodnené a nepresahujú mieru toho, čo je nevyhnutné na zabezpečenie účelu vnútroštátnej právnej úpravy ako celku.

(¹) Ú. v. EÚ C 155, 7.7.2007.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 19. júna 2008
– Komisia Európskych spoločenstiev/Francúzska republika

(Vec C-220/07) (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2002/22/ES — Elektronické komunikácie — Určenie podnikov poverených zabezpečiť univerzálnu službu — Nesprávne prebratie)

(2008/C 209/16)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: J.-P. Keppenne a M. Shotter, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Francúzska republika (v zastúpení: G. de Begues a B. Messmer, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom – Nesprávne prebratie (článkov 8, 12 a 13) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (smernica univerzálnej služby) (Ú. v. ES L 108, s. 51; Mim. vyd. 13/029, s. 367) – Povinnosť použitia efektívneho, objektívneho, transparentného a nediskriminačného mechanizmu určenia podnikov poverených zabezpečiť univerzálnu službu – Vnútroštátna právna úprava vylučujúca a priori operátorov, ktorí nie sú schopní zabezpečiť poskytovanie tejto služby na celom území štátu

Výrok rozsudku

1. Francúzska republika si tým, že prebrala do vnútroštátneho práva ustanovenia týkajúce sa určenia podnikov poverených zabezpečiť univerzálnu službu, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 8 ods. 2, článkov 12 a 13, ako aj z prílohy IV smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (smernica univerzálnej služby).
2. Francúzska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 211, 8.9.2007.

Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 24. júna 2008
– Komisia Európskych spoločenstiev/Luxemburské veľkovojsvodstvo

(Vec C-272/07) (¹)

(Verejné zmluvy — Smernica 2004/18/ES — Koordinácia postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby — Neprebratie v stanovenej lehote)

(2008/C 209/17)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: B. Stromsky a D. Kukovec, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Luxemburské veľkovojsvodstvo (v zastúpení: C. Schiltz, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom – Neprijatie v stanovenej lehote všetkých právnych predpisov potrebných na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby (Ú. v. EÚ L 134, s. 114; Mim. vyd. 05/007, s. 132)

Výrok rozsudku

1. Luxemburské veľkovojsvodstvo si tým, že v stanovenej lehote neprijalo všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice.
2. Luxemburské veľkovojsvodstvo je povinné nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 211, 8.9.2007.

Uznesenie Súdneho dvora z 23. apríla 2008 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal High Court of Justice (Chancery Division) – Spojené kráľovstvo) – The Test Claimants in the CFC and Dividend Group Litigation/Commissioners of Inland Revenue

(Vec C-201/05) (¹)

(Článok 104 ods. 3 prvý pododsek rokovacieho poriadku — Sloboda usadiť sa — Voľný pohyb kapitálu — Priame dane — Daň z príjmov právnických osôb — Dividendy z akcií vyplatené spoločnosti rezidentovi spoločnosťou nerezidentom — Režim ovládaných zahraničných spoločností (OZS) — Situácia, ktorá sa týka tretej krajiny — Kvalifikácia žalôb, ktoré možno podať proti daňovej správe — Zodpovednosť členského štátu za porušenie práva Spoločenstva)

(2008/C 209/18)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

High Court of Justice (Chancery Division)

Účastníci konania

Žalobca: The Test Claimants in the CFC and Dividend Group Litigation

Žalovaní: Commissioners of Inland Revenue

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania – High Court of Justice (Chancery Division) – Výklad článkov 43 ES, 49 ES a 56 ES – Vnútroštátna daňová právna úprava – Daň z príjmov právnických osôb – Oslobodenie od daní – Dividendy zaplatené inými spoločnosťami spoločnosti usadenej na vnútroštátnom území – Odlišná situácia podľa štátu, v ktorom sú iné spoločnosti usadené

Výrok uznesenia

1. Článok 43 ES sa musí vykladať v tom zmysle, že nebráni právnej úprave členského štátu, ktorá oslobodzuje od dane z príjmov právnických osôb dividendy, ktoré vypláca spoločnosti rezidentovi iná spoločnosť rezident, zatiaľ čo zdaňuje touto daňou dividendy, ktoré spoločnosti rezidentovi vypláca spoločnosť nerezident a na ktorej základnom imaní má účasť spoločnosť rezident, ktorá jej umožňuje vykonávať bezpochyby vplyv na rozhodnutia tejto spoločnosti a určiť jej činnosti, pričom však priznáva daňový úver z dôvodu dane, ktorú skutočne zaplatila distribujúca spoločnosť v členskom štáte, kde má sídlo, pokiaľ sadzba dane z dividend, ktoré majú zdroj v zahraničí nie je vyššia ako sadzba dane uplatňovaná na dividendy, ktoré majú vnútroštátny zdroj, a pokiaľ sa daňový úver aspoň rovná sume, ktorá bola zaplatená v členskom štáte distribujúcej spoločnosti až do výšky sumy zdanenia uplatňovanej v členskom štáte spoločnosti, ktorej je vyplatená dividenda.

Článok 56 ES sa musí vykladať v tom zmysle, že nebráni právnej úprave členského štátu, ktorá oslobodzuje od dane z príjmov právnických osôb dividendy, ktoré spoločnosti rezidentovi vypláca iná spoločnosť rezident, zatiaľ čo zdaňuje touto daňou dividendy, ktoré spoločnosti rezidentovi vypláca spoločnosť nerezident a v ktorej má účasť spoločnosť rezident aspoň vo výške 10 % hlasovacích práv, pričom však priznáva daňový úver z dôvodu dane, ktorú skutočne zaplatila distribujúca spoločnosť v členskom štáte, kde má sídlo, pokiaľ sadzba dane z dividend, ktoré majú zdroj v zahraničí nie je vyššia ako sadzba dane uplatňovaná na dividendy, ktoré majú vnútroštátny zdroj, a pokiaľ sa daňový úver aspoň rovná sume, ktorá bola zaplatená v členskom štáte distribujúcej spoločnosti až do výšky sumy zdanenia uplatňovanej v členskom štáte spoločnosti, ktorej je vyplatená dividenda.

Článok 56 ES sa musí okrem toho vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, ktorá oslobodzuje od dane z príjmov právnických osôb dividendy, ktoré spoločnosti rezidentovi vypláca iná spoločnosť rezident, zatiaľ čo zdaňuje touto daňou dividendy, ktoré spoločnosti rezidentovi vypláca spoločnosť nerezident a v ktorej má účasť spoločnosť rezident aspoň vo výške 10 % hlasovacích práv, pričom však nepriznáva spoločnosti rezidentovi daňový úver z dôvodu dane, ktorú skutočne zaplatila distribujúca spoločnosť v členskom štáte, kde má sídlo.